

[...]

30.133/II/PF

[...]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 22 oktober 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht die gericht was tegen het feit dat aan een Franstalige uit Brussel een “Thalys”-biljet in het Nederlands werd afgeleverd.

De klager wijst erop dat, nadat hij een retourbiljet voor Parijs telefonisch – en wel in het Frans – had gereserveerd, hij zich naar het “Thalys”-verkoopkantoor begaf om het biljet af te halen. Daar informeerde men naar zijn reserveringsnummer en gaf men hem – in het Frans – een mondelinge bevestiging van de diverse nadere bepalingen aangaande het biljet.

Daarna heeft de loketbediende het biljet van de betrokkene evenwel in het Nederlands afgedrukt.

o

o

o

Op de vraag van de VCT om inlichtingen hebt u op 27 augustus 1998 het volgende geantwoord:

“ Tegenwoordig zijn alle terminals die in de stations van de NMBS worden gebruikt, uitgerust met een “taal”-functie waardoor de transportbewijzen overeenkomstig de taalwetgeving kunnen worden uitgereikt. In de stations die zich op het “tweetalige” grondgebied bevinden, is het aldus mogelijk om de taal van uitgifte te kiezen naar gelang de wens van de klant.

2.

Dit beginsel geldt in alle gevallen, zowel in binnenlandse als in internationale dienst, en ook bij telefonische reserveringen.

De loketbediende heeft hoogstwaarschijnlijk vergeten de toets “taal F” in te drukken vooraleer het biljet te laten afdrukken.

De klager had de vergissing onmiddellijk moeten laten vaststellen en hij had een ander biljet moeten vragen”.

o

o

o

De Brusselse stations zijn plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Een reserveringsbiljet is een getuigschrift dat, overeenkomstig artikel 20, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), door een dergelijke dienst naar gelang van de wens van de particulier in het Nederlands of in het Frans moet worden afgeleverd (advies van de VCT nr. 18.127 van 15 januari 1987).

Het gebruik van de talen in internationale dienst bij de Europese spoorwegmaatschappijen is geregeld door het COTIF-verdrag van 9 mei 1980, dat bij wet van 25 april 1983 (BS van 7 september 1983) werd goedgekeurd.

In België zijn de internationale vervoerbewijzen voorgedrukt in de drie landstalen, met voorrang voor het Nederlands of het Frans, naar gelang van het gebied waarin die documenten ter beschikking van de gebruikers worden gesteld.

In de tweetalige gemeenten of de gemeenten met taalfaciliteiten is de taal die voorrang heeft, deze die door de klant wordt gekozen.

De Franstalige particulier had aan het loket van het Brusselse station waar hij zich had aangeboden, drietalig voorgedrukte documenten met voorrang voor het Frans moeten ontvangen en de bijkomende vermeldingen hadden in het Frans moeten zijn aangebracht.

De klacht is dus ontvankelijk en gegrond.

Dit advies wordt meegedeeld aan de heer L. Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]